

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia wtorek, 13 lutego 2024 r.

Poz. 1094

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.73.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 9 lutego 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr LXXVI/455/2023 Rady Miejskiej w Ostródzie z dnia 29 listopada 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ostródy dla terenu przy ul. Grunwaldzkiej - etap 1, w części obejmującej:

- wiersz 2, kolumna 2, pkt 2) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania „modernizację”,
- wiersz 2, kolumna 2, pkt 12) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały,
- wiersz 3, kolumna 2, pkt 4) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania „modernizację”,
- wiersz 3, kolumna 2, pkt 13) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały,
- wiersz 4, kolumna 2, pkt 2) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania „modernizację”,
- wiersz 4, kolumna 2, pkt 12) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały,
- wiersz 5, kolumna 2, pkt 12) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały,
- wiersz 6, kolumna 2, pkt 2) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania „i obiektów małej architektury”,
- wiersz 7, kolumna 2, pkt 2) tabeli w § 7 ust. 1 uchwały, w zakresie dotyczącym sformułowania „i obiektów małej architektury”.

Uzasadnienie

Uchwałą wskazaną na wstępie, która wraz z dokumentacją prac planistycznych wpłynęła do tutejszego organu w dniu 11 stycznia 2024 r., Rada Miejska w Ostródzie, powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 5) ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2023 r., poz. 977 z późn.zm.) uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Ostródy dla terenu przy ul. Grunwaldzkiej.

W toku badania legalności przedłożonej uchwały, stanowiącej akt prawa miejscowego, organ nadzoru stwierdził uchybienia uzasadniające wyeliminowanie z obrotu prawnego przepisów zakwestionowanych w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Wstępnie wskazać należy, że w dniu 11 września 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 z późn. zm.). Ustawa ta wprowadziła szereg zmian do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym - uchylony został przepis art. 15 ust. 3 pkt 9) ustawy, który stanowił, że w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury,

tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

Regulacje w zakresie stanowienia zasad sytuowania przedmiotowych obiektów zawarte zostały w art. 37a - 37e ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W tym zakresie wskazać należy, że zgodnie z art. 37a ust. 1 ustawy, rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane.

Na podstawie powołanego upoważnienia ustawowego, na sesji w dniu 6 października 2021 r. Rada Miejska w Ostródzie podjęła uchwałę Nr XLVII/253/2021 w sprawie ustalenia zasad i warunków sytuowania na terenie miasta Ostróda obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Uchwała ogłoszona została w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego z 2022 r., pod pozycją 641 i stanowi akt prawa powszechnie obowiązującego na terenie Miasta Ostróda.

Powyższe potwierdzone zostało także w treści § 4 ust. 4 badanego planu zagospodarowania przestrzennego, w którym wskazano, że w granicach planu obowiązują ustalenia szczegółowe dotyczące reklam, urządzeń reklamowych, ogrodzeń i obiektów małej architektury wynikające z uchwały krajobrazowej stanowiącej odrębny akt prawa miejscowego.

W konsekwencji, przyjęcie ustaleń planistycznych, określających parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy, zawartych w treści § 7 ust. 1 uchwały, w zakresie dotyczącym ogrodzeń (w odniesieniu do terenów 1U, 2U, 3U, 4U, 1PU, 2PU, 1KS), a także w zakresie dotyczącym obiektów małej architektury (w odniesieniu do terenów 2KS, 1ZU, 2ZU i 3ZU), prowadzi do kolizji dwóch odrębnych aktów prawa miejscowego.

W ocenie organu nadzoru, wprowadzanie w treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego postanowień dotyczących zasad sytuowania obiektów małej architektury oraz nośników reklamowych, stanowi istotne naruszenie art. 37a i 37b ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Powyższe stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, poprzez wprowadzenie do przepisów części tekstowej planu, ustaleń wykraczających poza katalog określony w art. 15, w związku z art. 37a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Wobec wskazanego istotnego naruszenia ww. przepisów, stwierdzić należało nieważność postanowień ujętych w tabeli:

- wiersz 2, kolumna 2, pkt 12) - w odniesieniu do terenu 1U,
 - wiersz 3, kolumna 2, pkt 13) - w odniesieniu do terenu 2U, 3U, 4U,
 - wiersz 4, kolumna 2, pkt 12) - w odniesieniu do terenu 1PU, 2PU,
- a także:
- wiersz 6, kolumna 2, pkt 2) uchwały (w odniesieniu do terenu 2KS) oraz wiersz 7, kolumna 2, pkt 2) uchwały (w odniesieniu do terenów 1ZU, 2ZU, 3ZU), w części dotyczącej sformułowania: „i obiektów małej architektury”.

Ponadto, w treści § 7 ust. 1 kwestionowanej uchwały, dla terenów oznaczonych symbolami 1U, 2U, 3U, 4U, 1PU i 2PU, w odniesieniu do budynków istniejących, dopuszczono rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, odbudowę, modernizację, remont i rozbiórkę, w parametrach określonych w planie.

Organ nadzoru wskazuje, że obowiązujące przepisy prawa nie zawierają definicji legalnej terminu „modernizacja”. Oznacza to, że realizacja zamierzenia inwestycyjnego w oparciu o ww. niezdefiniowane prawnie pojęcie, powodować będzie wątpliwości interpretacyjne na etapie stosowania prawa. Posłużenie się w treści aktu prawa miejscowego terminem niejasnym i nieprecyzyjnym jest niedopuszczalne, gdyż prowadzić może do dowolności przy podejmowaniu decyzji lub innych rozstrzygnięć przez organy administracji architektoniczno-budowlanej.

Podkreślenia wymaga, że przepisy zawarte w aktach prawa miejscowego, podlegające konkretyzacji w ramach procesów stosowania prawa, które wspólnie z regulacjami ustawowymi stanowią podstawę do dekodowania norm prawnych (a w konsekwencji - stanowią podstawę do ingerencji w sferę prawną osób

będących adresatami działań administracji), muszą być redagowane w sposób staranny, precyzyjny i czytelny, niebudzący wątpliwości interpretacyjnych i uniemożliwiający stosowanie sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego.

Zgodnie z poglądami doktryny oraz ustaloną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego prawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie.

Wymagania powyższe określają zasadę prawidłowej (w tym - rzetelnej) legislacji, wynikającą z art. 2 Konstytucji RP.

Wskazywane niniejszym uchybienia, stanowią naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, poprzez wprowadzenie w tekście uchwały pojęcia niezdefiniowanego prawnie, przy zastosowaniu terminologii niezgodnej z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r., poz. 682 z późn. zm.).

Mając to na uwadze, stwierdzić należało nieważność postanowień ujętych w tabeli § 7 ust. 1:

- wiersz 2, kolumna 2, pkt 2) uchwały (w odniesieniu do terenu 1U), wiersz 3, kolumna 2, pkt 4) uchwały (w odniesieniu do terenów 2U, 3U, 4U), wiersz 4, kolumna 2, pkt 2) uchwały (w odniesieniu do terenów 1PU, 2PU), w części dotyczącej sformułowania „modernizację”.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego doręczenia.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski